

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDELNÍČEK

**Zemřel P. Ernst Postulka - poslední kněz rodák z naší farnosti.
Pohřben byl 19. 2. 2018 v Kolíně nad Rýnem v Německu.**

Březen 2018

Postní doba - udělování popelce - křížové cesty

SLŮVKO FARÁŘE

Příprava ke zpovědi

Procházím zpovědní zrcadlo. Nedělal bych to, ale bylo mi to doporučeno, tak pro klid svědomí, však víte...

Kdysi jako dítě a pak jako dospívající jsem používal zpovědní zrcadlo, které nám na listu papíru dal pan farář v náboženství, ale to už je dlouho. Přece jen jsem trochu vyrostl a říkat, že „jsem zlobil rodiče“ je v mém věku (mám přes 45 let) zvláštní a dětinské. Spíše cítím, že sám někdy vnáším do vlastních rodinných vztahů k ženě a dětem jakési napětí, nervozitu, nepokoj. Ale co, beztak si to zaslouží. Já jsem hlava rodiny a mě musí poslouchat... Když neposlouchají, pomohu si nějakým ostřejším slovem nebo aspoň zvýšeným hlasem a pak to funguje, alespoň zatím.

Znovu si pročítám to zpovědní zrcadlo a místy mám takový pocit, že se mě hodně uvedených věcí týká. Ale přece nebudu ve zpovědnici říkat, že jsem byl nepřejícný nebo že sem tam nejdu z lenosti na nedělní mši. Však soused – katolík taky nejde pokaždé. Je pravda, že v práci se spolupracovníci hloupě, až skoro posměšně bavili o křesťanech a pak se mě zeptali, jestli chodím taky v neděli do kostela, a já řek, že občas na pohřeb, ale to snad není nic proti víře nebo proti Bohu? A syn na mě, že prý jsem zapřel víru. Puberták jeden, ten tomu tak rozumí!

Ale zpátky k tomu zrcadlo. Tak toto, co tady píšou, sice dělám, ale dělají to všichni. Vždyť je to vlastně normální. Sice se ve mně svědomí vždycky ozývá, ale proč si už tak náročný život komplikovat... Nakonec, já jsem vlastně docela spokojený se svou morálkou, nikoho jsem nezabil a nikoho jsem neokradl Tak z čeho se zpovídat?

Milí farníci, přeji vám, ať výše uvedený článek není východiskem pro vaši přípravu ke zpovědi. Kéž najdete v postní době motivaci ke zpovědi spíše s lásky a úcty k Bohu, kterého mnohdy zarmucujeme svými skutky, slovy a postoji, než z postoje zalíbenosti v sobě samém.

Bůh vám žehnej.

PKF

Postní duchovní obnova před Lidovými misemi ve farnosti Dolní Benešov 24. – 25. 2. 2018

Sobota 24. 2. 2018 patřila **postní duchovní obnově**, která je **součástí celoroční přípravy na Lidové misie**, jež se v naší farnosti budou konat začátkem příštího roku. Obnovou nás provázela trvalý jáhen **Ladislav Kinc**, který má spoustu vlastních zkušeností jak ze života víry, tak z rodinného života manžela a otce 8 dětí a je jedním ze spolupracovníků týmu, který Lidové misie pořádá. V současné době slouží i jako kaplan ve věznici.

Obnova začala v 7 hodin ranní mší svatou, před kterou se modlil růženec. V dopolední první části jsme se hned v úvodu dozvěděli, že růženec před každou mší sv. se už bohužel nemodlí všude. Přitom svatý Jan Pavel II. ve své encyklice „O růženci“ napsal, že je tou nejlepší přípravou na mši sv. A může se také stát součástí přípravy na misie v naší farnosti.

Následně jsme dostali pár tipů, **jak můžeme prožít POSTNÍ DOBU**.

Byla nám připomenuta slova papeže Františka, abychom nezapomínali na to podstatné - modlitbu, půst, almužnu a smíření. Hlavní náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, čím právě žiji. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu.

Postem se člověk dobrovolně zřídá toho, co může následně poskytnout potřebným – což je podstatou „almužny“. Smíření s Bohem dává člověku pokoj.

Základ duchovního života byl krásně přirovnán k židli, kde první nohou je **D - denní povinnost modlitby**, která by měla neodmyslitelně patřit do života každého křesťana. Druhou nohou je **T - týdenní povinnost** účasti na nedělní mši svaté. Třetí noha **M – měsíční doporučená zpověď** pro ty, kteří přijímají pravidelně eucharistii. A čtvrtá noha **R – ročně prožít alespoň jednu duchovní obnovu**.

Poté následovala druhá část, která byla zaměřena **na téma POKUŠENÍ a následná doporučení, jak jim úspěšně čelit**. Náš život je neustálým bojem dobra a zla. Jako Ježíš na poušti odmítal s pokušelem diskutovat a opíral se o to, co řekl Bůh, tak se můžeme i my opřít o Boží slovo, o jeho ujištění, že jsme jeho děti, kterým kryje záda a dává sílu obstát. Mnohokrát je v Bibli napsáno NEBOJTE SE! Jen jedinkrát Ježíš řekl: „BOJTE SE!“ A to v Lukášově evangeliu 12,4-5: „Vám, svým přátelům, říkám: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo a potom nemají, co by udělali víc. Ukážu vám, koho se máte bát: Bojte se Toho, který když zabije, má moc uvrhnout do pekla. Ano, říkám vám, Toho se bojte.“

V odpolední části byla hlavním tématem **BOŽÍ MILOST**, která je ke spáse nutně potřeba. Nesmíme zapomínat na to, že Bůh má moc proměnit hřích v dobro, protože je všemocný, vševědoucí, dobrotivý, spravedlivý, milostivý, milosrdný, milující, odpouštějící...

K tomu nesmíme zapomínat, že máme **Matku – Pannu Marii**, která nad námi neustále bdí a je nám ochotná pomoci v každé těžkosti. Jak se zpívá v mariánské písni MADONA: „Když se zdá, že kolem zlo, kde vzít sílu člověk má, kde se ukrýt než u Matky, která dětem pokoj dá...“ „Tam kde je matka, nemusíme mít o člověka obavu,“ řekl nedávno také Papež František. A stejně jako je nám Maria dobrým příkladem laskavosti, poslušnosti a věrnosti, měly by všechny matky být dobrým vzorem pro své děti.

Celá obnova byla obohacena o zajímavé a humorné zážitky ze života kazatele Ladislava Kince a jeho služby ve farnostech a věznicích.

Ve 14 hodin jsme se přesunuli do kostela sv. Martina, kde jsme se společně pomodlili **Korunku k Božímu milosrdenství**. Poté následovala **Křížová cesta** před vystavenou

Nejsvětější svátostí, zakončená svátostným požehnáním.

V neděli jsme měli možnost vyslechnout při každé mši sv. předmisijní promluvu Ladislava Kince. Závěrečnou tečkou byla společná modlitba za Lidové misie.

V. Dudová

MODLITBA ZA ZDAR LIDOVÝCH MISÍÍ

Pane Ježíši, chceš udělit naší farnosti velkou milost svatých misíí.

Děkujeme Ti z hloubi srdce a prosíme Tě – na přímluvu Panny Marie, sv. Josefa, sv. Martina, sv. Urbana, svatých Cyrila a Metoděje, svatých Petra a Pavla:

- Uděl nám k tomuto dílu hojnost své milosti.
- Dej misionářům sílu Ducha svatého, aby hlásali Tvé slovo bez bázně a smířovali nás s milosrdným Bohem.
- Pohni srdce hříšníků, probuď ze spánku vlašné, osvět zaslepené, dodej důvěry zoufalým, povzbud' k větší horlivosti spravedlivé.
- Dej nám všem srdce ochotné, abychom Tvému svatému slovu porozuměli, věrně je zachovali a skutkem naplnili.
- Zvláště prosíme, uděl nám milost dobré svaté zpovědi, abychom se upřímnou lítostí k Tobě obrátili, od hříchů očištění Tobě sloužili, Tebe celým srdcem milovali, a tak v Tobě byli na věky blaženi.

Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi a nad našimi bratřími a sestrami. Amen.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI BŘEZNU

Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana
– neděle 18. 3. 2018

Sbírka na CHRÁMY V IZRAELI
– Bílá sobota u Božího hrobu 31. 3. 2018 – odesílá se celá na
opravy křesťanských chrámů v Izraeli

Lyžák 2018

V týdnu od 18. do 23. února jsme byli jako osmáci na lyžařském výcviku ve Starých Hamrech – Gruni a byli jsme rádi, že s náma jel jako každý rok i pan farář. V pondělí jsme přijeli kolem jedenácti hodin. Šli jsme na oběd a potom jsme šli hned na svah. Rozdělili jsme se do družstev a lyžovali jsme.

Lyžovali jsme vždycky dopoledne a chvílku po obědě. Ve čtvrtek jsme skoro všichni sjeli obří slalom a večer bylo vyhlášení v Kolibě. Hodnotilo se ve dvou kategoriích – kluci a holky – a první tři získali pohár, medaili a diplom. V pátek jsme odpoledne odjízďeli domů a do Dolního Benešova jsme přijeli asi o půl třetí odpoledne.

Myslím, že jsme si to všichni užili.

AH

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma cyklu:

Mé místo v církvi

Téma setkání:

Společenství SZ lidu

Termín setkání:

Pátek 23. března 2018

Čas a místo setkání:

18:45 ve Farním sále

Písmo svaté:

- Ex 17,1-7 Hospodin dává vodu lidu na poušti
- Ex 19,5-6 Budete mi zvláštním vlastnictvím
- Lv 20,26 Oddělil jsem vás od jiného lidu, abyste byli moji
- Dt 6,4-7 Slyš Izraeli – budeš mým lidem
- Dt 7,6-8 Hospodin miluje a zachovává přísahu svému lidu
- Iz 63,7-14 Bůh si vede svůj lid
- Oz 11,1-9 Bůh se stále slitovává nad neposlušným lidem

VŠECHNO ZAČÍNÁ U BOHA

...neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi -
svět viditelný i neviditelný....
a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. (Ko 1,16)

Nejde o tebe. Smysl tvého života přesahuje tvé osobní naplnění, pokoj tvé mysli či dokonce tvé štěstí. Jde o mnohem víc než o tvou rodinu či tvou kariéru. Jde dokonce o víc než o tvé nejdívočejší sny a ambice. Chceš-li poznat, proč ses ocitl na této planetě, musíš začít u Boha. Narodil ses díky jeho záměru a pro jeho záměr.

Hledání smyslu života zaměstnává lidi po tisíce let. Zpravidla máme špatné východisko – začínáme u nás samotných. Klademe si sebestředné otázky. *Kým chci já být? Co mám dělat se svým životem? Jaké jsou mé cíle, mé ambice, mé sny o budoucnosti?* Pokud se však zaměříme sami na sebe, smysl našeho života se nám nikdy nezjeví. Bible říká: *v Boží ruce je život všeho, co žije, duch každého lidského tvora (Jb 12,10).*

Ne, smysl tvého života nenalezneš tím, že budeš nahlížet do svého nitra, jak se nám snaží namluvit mnoho oblíbených knih, filmů či věštců. Ostatně už jsi to patrně zkusil. Protože ses nestvořil sám, nemůžeš sám přijít na to, proč jsi stvořen. Kdybys dostal do rukou nějaký výrobek, který jsi nikdy před tím neviděl, těžko bys poznal, k čemu slouží, a ten vynález sám by ti to také neřekl. Jeho smysl může sdělit jen jeho tvůrce – nebo návod k použití. Podobně nenalezneš smysl svého života, pokud začneš sám u sebe. Musíš začít u Boha, u svého Stvořitele.

Jsi tu jen proto, že to chtěl Bůh. Bůh tě stvořil – a stvořil tě pro sebe. Dokud to nepochopíš, život ti nebude dávat smysl.

Jen u Boha můžeš nalézt svůj původ, svou identitu, svůj smysl, své určení, svůj význam a svůj osud. Každá jiná cesta vede do slepé uličky. Byl jsi stvořen pro Boha, ne naopak, a v životě jde o to, aby ses nechal Bohem použit pro jeho záměry, nikoli o to, abys používal jej pro své vlastní. Bible říká: *Dát se vést sobectvím (=sám sebou) znamená smrt, dát se vést Duchem (=Bohem) je život a pokoj (Ř 8,6).*

Je mnoho knih na téma „jak najít smysl života.“ Všechny lze zařadit do kategorie „pomoz si sám,“ neboť vycházejí z lidského „já.“ Většinou nabízejí určité návody, např. *Uvažuj o svých snech. Udělej si jasno, jaké zastáváš hodnoty. Stanov si správné cíle. Zvaž, o co ti jde. Miř vysoko. Vyviň patřičné úsilí. Pěstuj sebekázeň. Věř, že můžeš svých cílů dosáhnout. Nikdy se nevzdávej.*

Ano, tato doporučení někdy mohou vést k úspěchům. Cíle skutečně můžeš dosáhnout, jestliže se na ně soustředíš. Můžeš dosáhnout všech svých osobních cílů, z hlediska světských měřítek můžeš být úspěšným, přece však můžeš minout záměr, pro který tě Bůh stvořil.

Jak tedy objevíš záměr, pro který jsi byl stvořen? Máš pouze dvě možnosti. První z nich jsou *dohady*.

O smyslu života hloubali a diskutovali filozofové po tisíce let. Pokud však jde o smysl života, pak i ti nejmoudřejší filozofové pouze hádají.

Druhou alternativou je *Slovo Boží*. Můžeme se obrátit k tomu, co v životě zjevil Bůh ve svém Slovu. Nejjednodušší způsob, jak objevit účel nějakého vynálezu, je zeptat se na něj jeho tvůrce. Totéž platí pro odhalení smyslu tvého života. Zeptej se Boha. Bůh nás nenechal na pospas pouhým dohadům. V Bibli nám jasně zjevil, že má s naším životem určitý záměr. Bible je naše *Příručka uživatele* a vysvětluje nám, proč žijeme, jak život funguje, čeho se vystříhat a co očekávat od budoucnosti. Vysvětluje to, na co nemůže přijít žádný filozofický spis ani žádná knížka typu „pomoz si sám“.

Chceš-li objevit smysl svého života, měl by ses obrátit k Božímu Slovu, ne pouze k moudrosti světa. Bůh není jen východiskem tvého života, on je i jeho zdrojem.

- Svou identitu a své určení objevuješ ve vztahu s Ježíšem Kristem.
- Bůh na tebe myslel dlouho před tím, než jsi sám na něj vůbec pomyslel. Tvůj život měl smysl už dříve, než jsi byl počat. Plánoval ho bez tvého přispění, než ses ocitl na světě. Můžeš si zvolit zaměstnání, životního partnera, koníčky a mnoho dalších věcí, které patří k životu, ale smysl svého života si zvolit nemůžeš.
- Smysl tvého života zapadá do něčeho mnohem většího, do smyslu celého vesmíru, který má rozměr věčnosti.

Z knihy R. Warrena: Proč jsme vůbec tady?

Vybrala a upravila:

av

Světci - více, či méně známí

sv. Matylda

14. března - připomínka

Postavení : královna

Úmrtí: 968

Atributy: almužny, královské roucho, model kostela

PŮSOBENÍ KŘESŤANSKÉ MANŽELKY A MATKY

Byla hraběcí dcerou Saského Dětricha z Ringelheimu. Narodila se v Engernu kolem r. 895. Mládí prožila v Herfordském klášteře ve Vestfálsku, kde byla vychovávána pod dohledem své babičky, rovněž Matyldy, která tam byla abatyší. Osvojila si zbožnost a ctnosti potřebné pro další život.

Roku 913 se vdala za Jindřicha, syna Saského vévody Oty. Jako svatební dar jí bylo připsáno město Valhausen s příslušenstvím.

O šest let později byl její manžel Jindřich I. Ptáčník povýšen na krále Německa. Matylda mírnila a zušlechťovala jeho drsnou a panovačnou povahu a svou zbožností, tichostí a láskou se zasloužila o krásné manželství, ve kterém měla tři syny: Otu, Jindřicha a Bruna, který se stal r. 953 kolínským arcibiskupem, a dceru Gerbergu. (Některé životopisy se zmiňují, že měli dcery dvě.)

Když Jindřich I. po 23letém manželství umíral, přede všemi chválil manželku a děkoval jí, že mu dávala moudré rady, krotila jeho hněvivost, odvracela ho od nespravedlnosti a učila ho milosrdenství.

Děkoval i za výchovu dětí a všechny svěřoval Bohu.

Po jeho smrti hned za něj Matylda nechala sloužit mši svatou. Když se pak její synové začínali dohadovat o královskou důstojnost, řekla jim:

"Podívejte se na svého otce a pamatujte, že všechna lidská sláva je pomíjějící.

Jednu chybu ve výchově přece jen Matylda udělala. Byla více nakloněna synu Jindřichovi, jemu přála i trůn, ač na něj byl povolán prvorozený Ota. Ta náklonnost měla zlé následky. Po korunovaci Oty v Cáchách Jindřich proti němu vyvolal povstání, které bylo po bojích potlačeno. Nakonec se Matyldě za pomoci modliteb podařilo je smířit, ale popuzování dvořany se stali zaujatými proti ní. Matylda dosud měla volnou ruku ke skutkům milosrdenství a pro štědré dary církvi. Dvořané však na ni žalovali, že mnoho majetku rozdávala chudým a klášterům. Načež smíření synové jí odňali její statky a Matylda, zarmoucená nevděkem, se odebrala do svého rodiště, aby tam v ústraní žila v chudobě a pokoře. Křivdu překonávala s klidem a tichostí, zlobu přemáhala mlčky a modlitbou. Zůstala laskavou s vědomím jak snadné je rozdmýchat malý plamen hněvu ve zkázonosný oheň větších hříchů. Dávala tak dobrý příklad.

Král Ota poznal, že se s matkou odstěhovalo i Boží požehnání a slyšel výzvy, aby ji povolal zpět. Uznal tedy svou chybu a vypravil k ní poselstvo, aby se s ním vrátila nazpět. S bratrem Jindřichem pak jí jel naproti, poklekli před ní a poprosili o odpuštění. Ona je objala s pláčem a řekla, že kdyby si té zkoušky nezasloužila pro svou hříšnost, Bůh by ji nedopustil. Nadále pak žila se syny v lásce a ve svornosti.

Roku 955 zemřel její syn Jindřich a ona světu znovu úplně odumřela, bez přestání se modlila a horlivě konala skutky křesťanské lásky. Ve všední dny pilně konala ruční práce, aby, jak říkala, nejedla chleba nadarmo. Ve svátcích četla nábožné knihy.

Díky přispění manžela i syna založila několik klášterů. Největší zájem a péči věnovala klášteru v Quedlinburgu, kde byl pohřben její manžel a kde chtěla skončit i ona svou pozemskou pouť.

Se svým synem Otou I. se viděla naposled v r. 965, kdy se vracel z Říma a navštívil bratra Bruna v jeho arcibiskupském sídle. Tam se sešel i se svou sestrou, královnou francouzskou. Odtud Matylda Otu dovedla do svého nově založeného kláštera Nordhausenského, poblíž Erfurtu. Po mši svaté se rozloučili u klášterní brány a Matylda šla s vděčností políbit místo, kde se její syn modlil. Ten se o tom pak doslechl a matčina láska měla na něj významný vliv.

Matylda, předvídaje svou smrt, vrátila se do kláštera v Quedlinburgu v Anhaltsku a tam z rukou svého vnuka Viléma přijala svátost nemocných. Dala se položit na zem na žíněné roucho a svou hlavu na znamení pokání posypala popelem. Tak zesnula a byla pochována vedle svého manžela.

CO ZAČÍT DĚLAT JINAK, ABY NÁM BYLO SPOLU LÉPE...?

V kostele sv. Martina v Dolním Benešově máme jeden z bočních oltářů zasvěcen **sv. Valentinovi**. A tak vznikl nápad pana faráře s některými mladšími farníky, uspořádat letos poprvé setkání manželů či snoubenců všech věkových kategorií právě v týdně, kdy se slaví svátek tohoto **patrona** zasnoubených dvojic, šťastného sňatku, lásky, zamilovaných,

mladých lidí, ale i včelařů, cestujících, turistů, je přímluvcem proti mdlobám, epilepsii, infekčním chorobám a epileptikům.

Tento týden připadl letos na 12. – 18. února a je také **Národním týdnem manželství**, jež má za cíl posílit vztahy v manželství, zvýraznit potřebu zabývat se otázkou vztahových dovedností a propagovat programy a iniciativy zaměřené na rozvoj manželských vztahů v České republice.

Setkání začalo v sobotu 17. 2. odpoledne **krátkou pobožností** na místě, kde manželé před lety učinili svá celoživotní rozhodnutí - v kostele před Nejsvětější svátostí.

Poté následovala ve farním sále přednáška manželů Zajíčkových z Centra pro rodinu v Ostravě s názvem "**PŘEKÁŽKY TRVALÉHO VZTAHU**", která nastínila možné problémy, se kterými se v běžném životě manželé nejčastěji setkávají. Manželé předali přítomným své dlouholeté zkušenosti z oblasti vedení párů a rodiny. Snažili se jasnou formou vysvětlit, že slova jako DŮVĚRA, TOLERANCE, RESPEKT, POHODA, SPOLUPRÁCE, POTŘEBA, ale také DOHODA, ODPUŠTĚNÍ, KOMPROMIS, pod kterými si každý člověk představuje něco odlišného, nemusí být zbraní, ale mohou se naopak stát velkou silou. Připomněli, že odlišný názor partnera neznamená špatný názor. Zdůraznili, jak zásadní je příklad rodičů pro děti a jejich budoucí vztahy.

Odpoledne bylo zakončeno filmem "**V JEDNOM OHNI**", který byl krásným a hlavně praktickým doplněním toho, co zaznělo v přednášce. Protože jak se říká: "Jednou vidět je někdy lepší, než 100 krát slyšet.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Dědeček Devera

Doktor Devera slavil letos narozeniny, devadesáté, na první květnovou neděli. Deverovy narozeniny připomínaly sjezd rodáků, jeho šest dětí mělo dohromady osmnáct potomků, těchto osmnáct dětí mělo už své děti, Deverovy pravnučky. A vzhledem k tomu, že Deverovo potomstvo přijíždělo i se svými partnery, byla příbuzných plná nejen rozlehlá vila, ale i hotel a penzion v našem městečku. Deverova manželka, třiaosmdesátiletá stařenka, tvrdila, že nemá na sklerózu čas, protože jen zapamatovat si jména tolika příbuzných představuje báječné cvičení paměti. A protože je důvěrníci celé rodiny, nemůže být její mozek ani chvíli v nečinnosti.

Pojem „Šťastná rodina“ je v naší době tak vzácný, jako by šlo o pojem z literatury a ne ze života, já aspoň jsem se ještě nikdy nesetkal s rodinou, natož tak rozvětvenou, která by vydechovala takovou radostnou soudržnost.

Zahrada Deverovy vily a naše zahrada spolu sousedí, a protože já i doktor jsme skalničkáři, často se stýkáme, abychom si pověděli, co nového je na našich skalkách, a vyměňovali si sazenice.

Dva dny před Deverovými narozeninami jsem zahlédl doktora, jak se prochází zahradou, a rozhodl jsem se, že mu poblahopřeji už teď, kdo ví, kdy se jeho národ (říkával o svých příbuzných zálibně národ, nikoli rod) začne sjíždět. A já bych se mezi gratulanty jenom pletl.

Došel jsem pro svůj dárek, vzácnou skalničku, kterou jsem dostal od bratra z Austrálie, a zavolał jsem pana doktora. Přistoupil k plotu a usmál se. Jak tak stál mezi rozkvetlými stromy, svěží a usměvavý, s bílou čepičkou Einsteinových vlasů a bílým masarykovským vousem, vypadal jako reklama na šťastné stáří.

„Tak zítra to narozeninové zemětřesení začne,“ řekl.

Předal jsem mu balíček a popřál.

„Víte,“ řekl jsem mu pak a odhodlal se k otázce, kterou jsem měl připravenou už dlouho, „moc rád bych se vás na něco zeptal.“

Usmál se, v tom úsměvu byla odpověď na nevyslovenou otázku. Moudří lidé nepotřebují na odpověď slova, stačí jim úsměv.

„Měl jste krásné manželství, máte úžasnou rodinu,“ řekl jsem. „V tomhle pomateném světě plném tragédií jste proplul jako zázračná výjimka. Myslíte si, že jste tenhle osud dostal od sudiček, či je to nějaký tajemný recept, který byste mohl předat?“

Devera chvíli mlčel.

„Řeknu vám něco, co jsem ještě nikomu neřekl,“ pověděl zvolna.“

„Nikomu?“

„Ne.“

„Ani ženě?“

Pohlédl mi vlídně do očí.

„Té teprve ne.“

Pohlédl do jasně modré oblohy nad korunami rozkvetlých stromů, jako by se snažil dohlédnout až na začátek svého života.

„Když mi bylo šestadvacet let, to už jsem byl ženatý a měli jsme první dítě, Alenku, jsem se zamiloval.“

I ve svých devadesáti letech byl doktor Devera krásný člověk, rovný a plný šarmu, uměl jsem si představit, jak musel být přitažlivý v mládí. Navíc, jak jsem věděl, byl módní lékař.

„Byla to Francouzka, dcera jednoho bohatého obchodníka, který žil nějakou dobu v Praze. Devatenáctiletá dívka. Snad také znáte ten renesanční portrét od Bronziniho, tu krásnou dívku – jako by to byla její podobizna... Seznámili jsme se na jednom večírku a já se do ní bezhlavě zamiloval. A ona do mě. V té době moje žena čekala druhé dítě a já jsem nevěděl, co dál. Půjdu domů a vidím manželku a nejraději bych hned utekl z domu za tou druhou a musím večeřet a vyprávět, co bylo v práci, předstírat zájem o výbavičku... A přitom se mi před očima vznášá ta nejkrásnější dívka, jakou znám... Budete mi věřit, že jsem se rozhodl opustit rodinu? A že představa, jak odcházím z domu, byla sice bolestná – ale skvělá? Byl jsem bohatý, a tak jsem mohl dát své ženě dost, aby žila v blahobytu. Měl jsem domluvené, že odejdu z Prahy na jednu pařížskou kliniku a Désirée – ona moje láska – se vrátí do Francie. Měl jsem vysněný celý další život.“

Doktor Devera smetl z vlasů kvítek, chvíli mlčky hleděl do bílé koruny jabloně, pod níž stál.

„Žena na mě musela poznat, že se něco děje, snad si myslela, že mám potíže v zaměstnání. Byla vždycky ohleduplná, a když jsem o něčem nezačal já, ona nezačala také. Neměl jsem v sobě sílu, abych jí o své lásce řekl... A taky jsem nechtěl, když byla těhotná. Řekl jsem jí jen, že jedu na pár měsíců na jednu pařížskou kliniku, abych získal zkušenosti – a ona mi uvěřila. To, jak mi uvěřila, mě dojalo – Kdyby byla žárlila a dělala výstupy, bylo by to pro mě jednodušší. Odcházet od oklamané ženy, která vám bezmezně věří a sladce se na vás dívá, je zlé – člověk si připadá jako padouch. Prostě jednou jsem šel po téhle cestičce,“ doktor Devera ukázal na cestu od vily ovocnou alejí k brance „a věděl jsem, že se sem nikdy nevrátím. Bylo jaro jako teď a já si uvědomoval, že jak tak jdu mezi bzučícími včelami a motýly, je to nejdůležitější chvíle mého

života. Když jsem byl támhle u toho jasmínu, napadlo mě, že se otočím – a jestli se manželka za mnou dívá z balkonu a zamává mi, nikam neodjedu. Možná si taky někdy říkáte, jestli se stane to a to, udělám to a to. Tehdy na jaře jsem šel a něco mě táhlo domů a něco ven – a já si řekl, že...

Ohlédl jsem se.

Manželka stála na balkoně a mávala mi. A já odjel do Prahy a napsal Désirée, ať má šťastný život a nevzpomíná na mě ve zlém. A večer jsem byl doma a řekl ženě, že mi na poslední chvíli úřady znemožnily odjet.“

Kolem nás bzučela včela, možná potomek jedné z včel, které poletovaly kolem doktora Devery, když kdysi kráčel tímhle sadem.

„Chtěl jste slyšet recept na šťastný život,“ řekl doktor.

Mlčeli jsme.

„V chemii jsou recepty jednoduché. Přidáte jednu látku k druhé a víte, jaká bude reakce. V citovém životě jsou reakce vždycky nevyzpytatelné. Ale jeden recept platí – zamávat v pravou chvíli na toho, koho máme rádi. Lidé si myslí, jaké ohromné úsilí je třeba vyvíjet, abychom byli šťastní - - kdepak. Chce to jen mít rád a nezapomenout zamávat, nezapomenout na to v pravou chvíli.

Kdyby moje žena tehdy nestála na balkoně, nepohnula rukou, neusmála se...“

Před vjezdem do lékařovy vily se ozvalo přibouchnutí dvířek vozu a veselé dětské hlasy. Národ se scházel.

„Já a moje manželka si umíme zamávat a usmát se v pravou chvíli. Uměli jsme si zamávat a usmát se i na děti...“

Hlasy od branky se blížily.

„Kéž by moji pravnuci věděli, kdy je třeba zamávat – moji pravnuci a pravnučky,“ vzdychl si zamyšleně doktor Devera.

Stiskl mi ruku a vydal se za dětmi k brance, vydal se cestou, kterou kdysi kráčel z domu, a včely bzučely a motýli poletovali stejně jako tehdy.

PRO ZASMÁNÍ

Ptali se papeže, proč v kněžském stavu nemohou být také ženy.
Odpověděl: „Protože by tak docela jistě zaniklo zpovědní tajemství.“

David se neustále modlí k Bohu: "Panebože, dej, abych vyhrál v loterii."
Takto to dodržuje každý den více než dvacet let. Až po dvaceti pěti letech,
když znovu kleká na kolena, aby přednesl svoji modlitbu, shora zasvítí
světlo a ozve se hlas: "Davide, dej mi šanci, kup si konečně los!"

"Přiklekně muž do zpovědnice a říká: Ta moje tchyně, ta by stála za
hřích.

Kněz: Takže myšlenky proti šestému přikázání?"

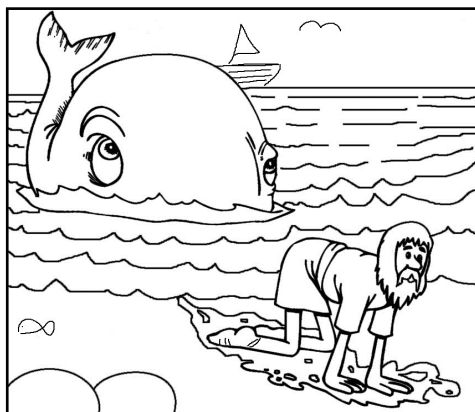
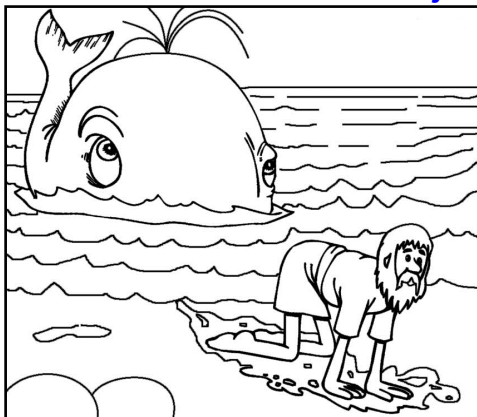
"I ne, proti pátému!"

Nedělní kázání se nekonečně vleklo. Kazatel dramaticky pravil: "Co ještě
mohu říci?" A z jedné lavice se ozval jasný hlas: "Amen?"

Nedělníček dětem

Najdi 6 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY:

1	2	3	4	5	6	7	8	9
P	P	P	P	P	P	P	P	P

1. nástroj k řezání, 2. malý vodní tok, 3. hovorově vepř, 4. doručovací a peněžní ústav, 5. jeden z prstů ruky, 6. nástroj kanoisty, 7. očišťování oděvů, 8. domácky Josef, 9. končetina domácího mazlíčka

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“, v kostele, nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz

do neděle 25. března

Tajenka z minulé doplňovačky zní:

„SVATÝ PETR“

Soutěže se zúčastnilo 14 dětí. Z Dolního Benešova 8, ze Zábřehu 3, a 3 přespolní. V krabičce bylo 7 odpovědí a 7 odpovědí přišlo na email.

1. cena – knížka – **Klára Kolmajerová** – 3. B – Dolní Benešov
2. cena – misijní pexeso – **Anežka Vavřínková** – 1. A – Praha Vysočany
3. cena – misijní klíčenka na krk – **Tereza Janíková** - 9 let – Zábřeh;

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

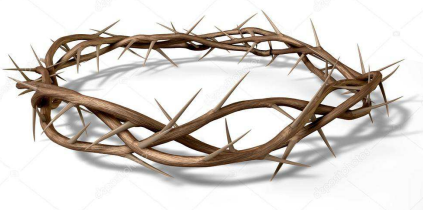
Výhercům blahopřejeme.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na březen 2018

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.3.	17.30	Za Martu Miekischovou, syna a rodiče z obou stran	
Út	6.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	7.3.	17.30	Za Josefa Dombka, dvoje rodiče a sourozence	
Čt	8.3.	17.30	Za Emila Faiku, manželku, syna a vnuka	
Pá	9.3.	Záb 17.30	Za Annu Klučkovou, manžela a rodiče z obou stran	
So	10.3.	7.00		
Ne	11.3.	7.00		
Ne	11.3.	Záb 8.30	Za Eriku Thimlovou, manžela, rodiče z obou stran, živou a + ...	
Ne	11.3.	10.00	Za Josefa Kuchaře, sestru a švagra, neteř Jarmilu, snachu Marii...	
Po	12.3.	17.30	Za Josefa Mazala, dvě manželky a za Marii Řehovou	
Út	13.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	14.3.	17.30	Za Kristianu Seidlovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	15.3.	17.30	Za manžele Theueryovy a živou rodinu	
Pá	16.3.	Záb 17.30	Za Annu Vitáskovou (výroční), manžela a rodiče z obou stran	
So	17.3.	7.00	Za + Charlottu Hankovou a živou rodinu	
Ne	18.3.	7.00	Za + Olgu Kozlovou – měsíční	
Ne	18.3.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu za obdržené milosti a za živou rodinu	
Ne	18.3.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	19.3.	17.30	Za živé a + Josefý	
Út	20.3.	6.30	Za + manžela, rodiče, švagrovou a za živé rodiny	
St	21.3.	17.30	Za + Bertu Štefkovou – výroční	
Čt	22.3.	17.30	Za dvoje + rodiče, sourozence a příbuzné, prosba o pozhánání ...	
Pá	23.3.	Záb 17.30	Za Arnošta Hlubka, manželku, rodiče a duše v očistci	
So	24.3.	9.00	Za nemocné naší farnosti (mše s udělováním pomazání nemoc...)	
So	24.3.	ČK 16.00	Za + Josefa Hlučnicka, syna, dvoje rodiče, za živou a + rodinu	
Ne	25.3.	7.00	Za + Emila Osmančíka, bratra a rodiče	Květná
Ne	25.3.	Záb 8.30	Za Bruna Pačku, manželku, dvoje rodiče, sourozence a přízeň	Květná
Ne	25.3.	10.00	Za živé a + farníky	Květná
Po	26.3.	18.00	Za + Josefa Weczerka, syna Lukáše, rodiče a prarodiče z obou ...	
Út	27.3.	6.30		
St	28.3.	18.00	Za Aloise a Andělu Golovy, Štěpánku Golovou a živou rodinu	
Čt	29.3.	18.00	Za Jindřicha Vitásku, manželku, dceru a dvoje rodiče	Zelený
Pá	30.3.	17.00	VELKOPÁTEČNÍ OBRÁDY	Velký
So	31.3.	19.00	Za živou a + rodinu Janošovou	Bílá
Ne	1.4.	7.00	Za živé a + farníky	B.Hod
Ne	1.4.	Záb 8.30	Za dvoje rodiče a přízeň	B.Hod
Ne	1.4.	10.00	Na poděkování za 90 let života, za živou rodinu a + manželku	B.Hod
Po	2.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	Oktáv
Po	2.4.	Záb 8.30	Za Štěpánku Balarinovou, manžela, syna a dceru	Oktáv
Po	2.4.	10.00		Oktáv

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Postní duchovní obnova v sobotu 24. 2. 2018

**Ať „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

**Martinové z naší farnosti vedli křížovou cestu
o první neděli postní 18. 2. 2018**

**Členové Živého růžence vedli křížovou cestu
o druhé postní neděli 25. 2. 2018**

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917